

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/3/2020
Identifikačné číslo spisu: 1017200871
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1017200871.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobcu: X.. X.. L. L., bytom C. H. XXX/XX, V., právne zastúpená: JUDr. Július Jánošík, advokát, Klincová 35, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-22/2017/OPK zo dňa 20.04.2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/122/2017-44 zo dňa 24. októbra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č. k. 1S/122/2017-44 zo dňa 24.10.2019 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. KM-OLVS-22/2017/OPK zo dňa 20.04.2017 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a s poukazom na ustanovenie § 167 ods. 1 SSP priznal žalobkyni voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania. Žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaný podľa § 154a ods. 6 zákona č. 315/2001 Z. z. o Hasičskom a záchrannom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon č. 315/2001 Z. z.“) zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňového rozhodnutie prezidenta Hasičského a záchranného zboru č. 4 zo dňa 19.01.2017 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bola žalobkyňa podľa § 52 ods. 2 písm. c/ zákona 315/2001 Z. z., dňom 01.02.2017, zaradená mimo činnnej štátnej služby.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku správny súd poukázal na § 2 ods. 1, § 6 ods. 1, § 167, § 177

ods. 1, § 191 ods. 1 písm. e/ SSP, § 1 ods. 2, § 16 ods. 1 až ods. 3, § 52 ods. 2 písm. c/, § 141 ods. 1 až 4, § 150a ods. 1, ods. 2, ods. 4 zákona č. 315/2001 Z. z. a konštatoval, že vzhľadom na vymedzenie žalobných dôvodov pripadlo súdu posúdiť, či žalovaný riadne a dostatočne zistil skutkový stav vecí, a teda, či žalobkyni, ktorá bola odvolaná z funkcie nadriadeného, pred rozhodnutím o jej zaradení mimo činnnej štátnej služby, ponúkol preloženie alebo preradenie alebo preloženie a preradenie na inú voľnú funkciu, ktorá bola aktuálne voľná v Hasičskom a záchrannom zbere.

3. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal krajský súd nesporne preukázané, že žalobkyňa bola rozhodnutím prezidenta Hasičského a záchranného zboru č. 56/2016 zo dňa 25.08.2016 v spojení s rozhodnutím Ministerstva vnútra SR č. p.: KM-OLVS-84/2016/OPK zo dňa 14.11.2016 odvolaná z funkcie nadriadeného - riaditeľky odboru personálnych a sociálnych činnosti Prezídia Hasičského a záchranného zboru dňom 24.11.2016, kedy rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

4. Zo záznamu č. SPOU-PO-110-011/2016-PHZ zo dňa 22.12.2016 vyplynulo, že žalobkyni bolo ponúknuté trvalé preradenie na jedno voľné funkčné miesto samostatný odborný inšpektor oddelenia všeobecnej štátnej správy odboru požiarnej prevencie P HaZZ (PT 06) s miestom vykonávania štátnej služby v Bratislave.

5. Krajský súd ďalej konštatoval, že žalobkyňa bola odvolaná z funkcie nadriadeného - riaditeľky odboru personálnych a sociálnych činnosti Prezídia Hasičského a záchranného zboru s účinnosťou od 24.11.2016. Po tomto dátume jej dňa 22.12.2016 bolo ponúknuté len jedno voľné funkčné miesto, a to samostatný odborný inšpektor oddelenia všeobecnej štátnej správy odboru požiarnej prevencie P HaZZ (PT 06) s miestom vykonávania štátnej služby v Bratislave, na ktoré mala byť trvale preradená. Ani z administratívneho spisu, a ani vyjadrenia žalovaného na pojednávaní dňa 24.10.2019 nevyplývalo, že by žalobkyni žalovaný ponúkol, resp. ju informoval o všetkých voľných miestach v zbere v súlade s § 16 ods. 1 zák. č. 315/2001 Z. z.

6. Pri akceptácii zásady rovnakého zaobchádzania garantovanej žalobkyni § 16 ods. 2 cit. zák., podľa ktorej sa práva ustanovené týmto zákonom zaručujú rovnako všetkým občanom pri vstupe do štátnej služby a príslušníkom pri vykonávaní štátnej služby, mala žalobkyňa právo pred rozhodnutím o jej zaradení mimo činnnej štátnej služby v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z. byť informovaná o všetkých voľných miestach v zbere a nielen o jednom, ktoré podľa uváženia žalovaného pripadalo do úvahy.

7. Obrane žalovaného podľa krajského súdu nesvedčila ani skutočnosť, že žalobkyňu dňa 18.08.2016 a dňa 26.08.2016 informoval a ponúkol jej dve funkcie odborný inšpektor oddelenia komunikačného a organizačného Prezídia HaZZ (PT 05) a samostatný odborný inšpektor oddelenia všeobecnej štátnej správy odboru požiarnej prevencie Prezídia HaZZ (PT 06), a to za účelom jej možného trvalého preradenia na tieto funkčné miesta. Uvedená ponuka žalovaného však podľa názoru krajského súdu nezohľadňovala aktuálny a skutočný stav, keďže žalobkyňa bola odvolaná z funkcie nadriadeného až od dňa 24.11.2016. Od tej doby sa mohli na strane žalovaného zmeniť pomery, mohlo dôjsť k personálnym zmenám odôvodňujúcim uvoľnenie alebo aj vytvorenie nových pracovných pozícií. Navyiac bolo podľa krajského súdu potrebné uviesť, že ponuka voľných funkcií predložená žalobkyni dňa 18.08.2016 a dňa 26.08.2016 bola vo veci zmeny služobného pomeru žalobkyne a nie vo veci jej zaradenia mimo činnnej štátnej služby, a preto správny súd túto obranu žalovaného vyhodnotil ako účelovú.

8. Žalobkyňa v reakcii na žalovaným ponúknuté jedno voľné miesto v stanovisku doručenom dňa 09.01.2017 uviedla, že túto ponuku s poukazom na § 16 zákona č. 315/2001 Z. z. nepovažuje za ponuku voľného funkčného miesta, keďže Prezídium HaZZ nevykonalo ponuku v zmysle zákona so zohľadnením voľných pozícií, ale ponúklo jej iba jednu voľnú funkciu, ktorá v úplnosti nezodpovedá veku, kvalifikácii a praxi žalobkyne. Poukázala na fakt, že záznam č. SPOU-PO-11Q- 011/2016-PHZ zo dňa 22.12.2016 nie je možné hodnotiť ako ponuku voľného funkčného miesta v zmysle zákona č. 315/2001 Z. z., a preto žiadala o predloženie ponuky zodpovedajúcej § 16 zák. č. 315/2001 Z. z. Žalovaný toto jej písomné stanovisko považoval za písomný nesúhlas s preradením na ním ponúknutú

voľnú funkciu. Podľa názoru súdu vzhľadom na námietky žalobkyne, nemožno toto jej stanovisko považovať za písomný nesúhlas podľa § 52 ods. 2 písm. c/ cit. zák., nakoľko žalobkyňa v ňom požiadala o predloženie ponuky zodpovedajúcej § 16 zák. č. 315/2001 Z. z. a výslovne v ňom uviedla, že ho nepovažuje za ponuku voľného funkčného miesta v zmysle zákona č. 315/2001 Z. z., keďže jej neboli ponúknuté všetky voľné miesta v zbore s poukazom na § 16 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z.

9. S poukazom na uvedené správny súd konštatoval, že žalovaný a ani prvostupňový orgán verejnej správy skutkový stav veci nezistil dostatočne a riadne tak, ako mu prikazuje § 150a ods. 2 zákona č. 315/2001 Z. z., keď žalobkyňa v súvislosti s jej preložením alebo s preradením alebo s preložením a preradením na inú voľnú funkciu, keďže bola odvolaná z funkcie nadriadeného, neponúkol všetky voľné miesta v zbore v súlade s § 16 zákona č. 315/2001 Z. z.

10. Žalobkyňa v žalobe namietala aj skutočnosť, že žalovaný sa v rozhodnutí nevysporiadal so všetkými jej námietkami uvedenými v odvolaní a rovnako ani prvostupňový orgán, ktorý nereagoval v preskúvanom rozhodnutí na jej námietky uvedené v písomnom stanovisku, a preto rozhodnutie považuje za nedostatočne odôvodnené. Po preskúvaní napadnutých rozhodnutí súd konštatoval, že žalovaný a ani prvostupňový orgán verejnej správy sa neriadili dôsledne § 150a ods. 4 zákona č. 315/2001 Z. z. Z odôvodnenia rozhodnutí nevyplýva, ako sa žalovaný vysporiadal so stanoviskom žalobkyne, v ktorom namietala, že nebola oboznámená so všetkými voľnými miestami v zbore podľa § 16 zák. č. 315/2001 Z. z., a že jej preradenie, t. j. nadriadeného v 9. platovej triede na funkciu samostatný odborný inšpektor v 6. platovej triede považuje za degradáciu a svojvôľu zo strany služobného úradu, napriek existencii voľných funkčných miest na Prezídiu HaZZ, ktoré zodpovedajú jej kvalifikácii, schopnostiam, zdravotnému stavu a jej doterajšiemu pôsobeniu. Z § 150a ods. 4 zákona č. 315/2001 Z. z. jednoznačne vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený služobný orgán pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníka konania a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

11. V kontexte vyššie uvedeného správny súd poukázal i na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/170/2015 zo dňa 22.02.2017, v zmysle ktorého z napadnutých administratívnych rozhodnutí malo byť zrejmé, aké voľné miesta - funkcie boli ku dňu vydania predmetného rozhodnutia voľné a bolo potrebné posúdiť, či žalobkyňa spĺňa predpoklady na tú - ktorú funkciu. Zároveň bolo potrebné uviesť, z akého dôvodu je potrebné žalobkyňu ustanoviť práve do konkrétnej funkcie, keďže v danom prípade došlo k organizačným zmenám a žalobkyňu bolo potrebné previesť na inú funkciu. Uvedený právny názor vyplýva i z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/57/2014 zo dňa 16.12.2015. Orgány verejnej správy sa majú snažiť, aby rozhodnutia neboli vynucované len z hľadiska autoritatívneho postavenia, ale najmä z hľadiska presvedčivosti odôvodnenia, aby sami adresáti poznali dôvody, ktoré správny orgán k takému rozhodnutiu viedli a na základe nich boli presvedčení o oprávnenosti a zákonnosti konania zo strany správneho orgánu. Rozhodnutie správneho orgánu má byť potom následne aj preskúmateľné súdom. Orgány verejnej správy majú zabezpečiť, aby z ich konania nevznikali pochybnosti o možnej svojvôli a zneužívaní mocenského postavenia. Z hľadiska proporcionality a výkonu práv a povinností v súlade s dobrými mravmi bolo potrebné, aby bol postup orgánov verejnej správy objektívny a nevykazoval znaky svojvôle zo strany orgánu verejnej správy.

12. Vzhľadom na uvedené dospel krajský súd k záveru, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav veci na jej riadne posúdenie, keď neinformoval žalobkyňu o všetkých voľných miestach v zbore po tom, ako bola účinne odvolaná z funkcie nadriadeného dňa 24.11.2016, a preto napadnuté rozhodnutie žalovaného súd zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní má žalovaný vec opätovne prejednať a rozhodnúť v súlade s právnym názorom krajského súdu prezentovaným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktorým je správny orgán v zmysle § 191 ods. 6 SSP v ďalšom konaní viazaný.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

13. Proti rozsudku správneho súdu podal riadne a včas kasačnú sťažnosť žalovaný (ďalej aj ako „sťažovateľ“) z dôvodov v zmysle § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a žiadal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

14. Nesprávne právne posúdenie veci súdom vzhľadom na sťažovateľ v tom, že súd neskúmal pravdivosť tvrdenia žalobkyne, že sú voľné viaceré miesta v zbore a neboli jej zámerne ponúknuté. Nezaoberal sa možnosťou či žalovaný nevedie personálne konanie s ďalšími príslušníkmi a nemá žalobkyňou uvádzané voľné miesta už rozpracované a obsadené. Žalovaný zároveň poukázal na zásadný a podstatný fakt, že služobný úrad musí zabezpečiť v prvom rade riadny chod Hasičského a záchranného zboru tak, aby v každom prípade bolo zabezpečené plnenie úloh vyplývajúcich z § 3 zákona č. 315/2001 Z. z.

15. Žalovaný videl zmatečnosť a nesprávnosť v právnom posúdení súdu, ktorý v rozsudku dospel k záveru, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav veci, ale zrušil iba druhostupňové rozhodnutie, ktoré potvrdilo prvostupňové rozhodnutie.

16. Sťažovateľ poukázal na znenie § 52 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/2001 Z. z. a konštatoval, že na zaradenie žalobkyne mimo činnú štátnu službu boli splnené obe hmotnoprávne podmienky, t. j. odvolanie príslušníka z funkcie nadriadeného a písomný nesúhlas s preložením alebo s preradením, alebo s preložením a preradením na inú voľnú funkciu. Žalobkyňa spochybnila splnenie druhej zákonnej podmienky, pretože podľa nej nikdy nedošlo k zákonnému informovaniu o voľných miestach v zbore. Podľa žalovaného služobný úrad žalobkyňi ponúkol voľné funkčné miesto, pričom z jej vyjadrenia z 05.01.2017 je nepochybne jasné, že s ponúknutým miestom nesúhlasí. Zároveň žalovaný poukázal na skutočnosť, že zákon neustanovuje konkrétnu formu ako má nesúhlas s ponúknutou funkciou vyzerieť. Zo zákona sú s predmetným konaním nepochybne spojené dva konkrétne úkony, prvým je ponuka miesta služobným úradom a druhým úkonom je prejav vôle žalobkyne, a to súhlas alebo nesúhlas. Ak teda bola žalobkyňi ponúknutá zo strany služobného úradu voľná funkcia a zároveň jej bolo umožnené vyjadriť sa, či s preradením súhlasí alebo nesúhlasí, pričom túto možnosť nevyužila je podľa sťažovateľa nepochybne, že z jej strany nedošlo ku kvalifikovanému vyjadreniu súhlasu s ponúkanou funkciou, a teda s ňou písomne nesúhlasila.

17. Sťažovateľ uviedol, že v medziach vládneho programu „ESO“ bola zrušená nielen funkcia nadriadenej (riaditeľky odboru personálnych a sociálnych činností), z ktorej bola z tohto dôvodu odvolaná, ale postupne sa rušili aj všetky súvisiace funkčné miesta v rámci celého Hasičského a záchranného zboru.

18. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa v tom čase mala osobitnú odbornú spôsobilosť príslušníka HaZZ nielen v oblasti uplatňovania právnych vzťahov v osobnom úrade, ale aj v oblasti požiarnej prevencie, bolo jej ponúknuté voľné funkčné miesto práve na odbore požiarnej prevencie v mieste jej posledného služobného zaradenia. Podľa žalovaného zákon č. 315/2001 Z. z., v § 52 ods. 2 písm. c/ nevyžaduje, aby boli príslušníkovi ponúknuté všetky voľné funkcie v zbore.

19. Sťažovateľ ďalej dôvodil, že pre konanie a zaradenie mimo činnnej štátnej služby boli relevantné skutočnosti, že funkcia žalobkyne bolo zrušená, bolo jej ponúknuté miesto zodpovedajúce jej osobitnej odbornej spôsobilosti a potrebám služobného úradu a fakt, že s ponúknutým miestom nesúhlasila. Služobný úrad v žiadnom prípade nemal žiadnu možnosť či prejav vôle obmedziť, alebo si inak vykladať rozsah a obsah vyjadrenia žalobkyne. Zároveň žalovaný dodal, že nie je povinnosťou služobného úradu vyjadrovať sa k podkladom a námietkam, ktoré nie sú relevantné pre daný prípad. Konanie služobného orgánu považuje žalovaný za súladné so zákonom ako aj s dobrými mravmi. Nie je jeho povinnosťou ponúknuť príslušníkovi funkčné miesto v tej istej platovej triede či v podobnom funkčnom zaradení, obzvlášť, keď nedisponuje takým voľným funkčným miestom.

20. Podľa žalovaného rozhodnutie a odôvodnenie prvostupňového orgánu reaguje na všetky podstatné

skutkové okolnosti významné pre prvostupňové konanie a ktoré zároveň odôvodňujú aplikáciu § 52 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/2001 Z. z., s čím stotožnil aj druhostupňový orgán rozhodujúci v odvolacom konaní. Žalovaný má za to, že pri vydávaní napadnutého rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia postupoval v súlade s platnými všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými predpismi, konali v súlade so zákonom a v jeho medziach.

21. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrila žalobkyňa podaním zo dňa 24.01.2020, z ktorého vyplýva, že kasačnú sťažnosť žalovaného považuje za nedôvodnú pre jej zmätočnosť, nenaplnenie zákonných požiadaviek (absencia jasného posúdenia veci ktoré žalovaný považuje za nesprávne, definícia v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia) na kasačnú sťažnosť, rozpornú s príslušnou právnou úpravou (§ 16 zákona č. 315/2001 Z. z.), nerešpektujúcu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. S prihliadnutím na uvedené a napadnutý rozsudok krajského súdu, vychádzajúci podľa žalobkyne zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a založeného na správnom právnom posúdení veci, zotrvala žalobkyňa na svojich doterajších vyjadreniach a je podľa nej potrebné kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

III.

Konanie na kasačnom súde

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

23. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozsudku správneho súdu, administratívneho spisu, preskúmaného rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia prvostupňového orgánu kasačný súd zistil, že predmetom kasačnej sťažnosti je rozsudok, ktorým krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie, ktorým žalovaný podľa § 154a ods. 6 zákona č. 315/2001 Z. z. zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, zaraďujúce dňom 01.02.2017 žalobkyňu podľa § 52 ods. 2 písm. c/ zákona 315/2001 Z. z. mimo činnjej štátnej služby. Krajský súd zároveň vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

24. Kasačný súd primárne v medziach kasačnej sťažnosti preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom v rámci kasačného konania skúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

25. Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 315/2001 Z. z. účinného ku dňu 20.04.2017, každý občan má právo byť informovaný o voľných miestach v zbere.

26. Podľa § 16 ods. 2 zák. č. 315/2001 Z. z. práva ustanovené týmto zákonom sa zaručujú rovnako všetkým občanom pri vstupe do štátnej služby a príslušníkom pri vykonávaní štátnej služby v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch ustanovenou osobitným zákonom. V súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa zakazuje diskriminácia aj z dôvodu manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, odborovej činnosti, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

27. Podľa § 16 ods. 3 zák. č. 315/2001 Z. z. výkon práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru musí byť v súlade s dobrými mravmi. Nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu

druhého. Príslušník nesmie byť v súvislosti s výkonom štátnej služby prenasledovaný ani inak postihovaný za to, že podá na iného príslušníka alebo nadriadeného sťažnosť, žalobu, návrh na začatie trestného stíhania alebo iné oznámenie o kriminalite a inej protispoločenskej činnosti.

28. Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 315/2001 Z. z., ak sa v systemizácii znížili počty funkčných miest v stálej štátnej službe, služobný pomer príslušníka v stálej štátnej službe sa nekončí. Príslušník v stálej štátnej službe, ktorého funkčné miesto sa zrušilo, sa zaradí mimo činnej štátnej služby, ak písomne nesúhlasil s preložením, s preradením alebo s preložením a preradením na inú voľnú funkciu v služobnom úrade, v ktorom je zaradený, alebo ho nie je možné preradiť alebo preložiť, alebo preradiť a preložiť na inú voľnú funkciu v služobnom úrade, v ktorom je zaradený, najdlhšie však na 18 mesiacov.

29. Podľa § 52 ods. 2 písm. c/ zák. č. 315/2001 Z. z. príslušník sa zaradí mimo činnej štátnej služby, ak bol odvolaný z funkcie nadriadeného a písomne nesúhlasil s preložením alebo s preradením alebo s preložením a preradením na inú voľnú funkciu, najdlhšie však na šesť mesiacov.

30. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP) musí kasačný súd zdôrazniť, že právnym posúdením veci je analytická činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom nielen situácia „res iudicata“ tvorí rozhodovaciu prekážku ale aj ustálená rozhodovacia prax kasačného súdu ako relevantný precedens v súlade s čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky vytvára zákonodarcom akceptovanú rozhodovaciu prekážku. Doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

31. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa nedostatočne zisteného skutkového stavu veci pre neskúmanie pravdivosti tvrdenia žalobkyne správnym súdom a kasačný súd zdôrazňuje, že úlohou správneho súdu ani súdu kasačného nie je zisťovať alebo ustáľovať skutkový stav či nanovo vyhodnocovať dôkazy vykonané v konaní pred správnym orgánom. Naopak, jeho úlohou je posúdiť, okrem iného to, či prvostupňový a odvolací správny orgán postupovali pri zisťovaní skutkového stavu zákonným spôsobom, nasledovali pritom pravidlá logického uvažovania a či riadne popísali svoje hodnotiace úvahy. Podľa ustálenej súdnej judikatúry (vid'. napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II.ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/5/2009, sp. zn. 8Sžo/547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Ak bol žalovaný toho názoru, že žalobkyňa uvádza nepravdivé tvrdenia, mal možnosť v súdnom konaní jej tvrdenie poprieť, uviesť pravdivé fakty spolu s ich preukázaním. Zo súdneho spisu však nevyplýva, že by žalovaný uvedené procesné prostriedky využil.

32. Vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti bolo úlohou kasačného súdu zaujať stanovisko predovšetkým k právnemu názoru správneho súdu vo vzťahu k splneniu hmotnoprávnych podmienok zaradenia žalobkyne mimo činnej štátnej služby v zmysle § 52 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/2001 Z. z., s ktorým sa sťažovateľ nestotožnil.

33. Medzi účastníkmi konania bola spornou najmä otázka existencie písomného nesúhlasu žalobkyne s ponúknutým voľným miestom v zbore v zmysle § 16 zákona č. 315/2001 Z. z. V danej otázke sa kasačný súd v plnom rozsahu stotožňuje s názorom krajského súdu vysloveným v ods. 52 napadnutého rozsudku, že písomné stanovisko žalobkyne doručené prvostupňovému orgánu dňa 09.01.2017, s obsahom tak ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí (uvedené stanovisko žalovanej nie je súčasťou administratívneho spisu žalovaného), nemožno považovať za vyjadrenie nesúhlasu s ponúknutým funkčným miestom v zmysle druhej časti vety § 52 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/2001 Z. z. V danom stanovisku žalovaná jasne vyjadrila názor, že trvalé voľné funkčné miesto ponúknuté jej záznamom č. SPOU-PO-110-011/2016-PHZ zo dňa 22.12.2016 (nebol súčasťou administratívneho spisu) nepovažuje za ponuku v súlade so zákonom č. 315/2001 Z. z. a zároveň požiadala o predloženie ponuky v súlade s príslušnou právnou úpravou § 16 zákona 315/2001 Z. z., z ktorej jednoznačne vyplýva právo byť informovaný o voľných miestach v zbore, nie o voľnom meste. Prvostupňový orgán žiadnym spôsobom nereagoval na uvedenú požiadavku žalobkyne.

34. V administratívnom spise okrem vyššie uvedených písomností absentuje aj záznam z ústneho pojednávania uskutočneného dňa 18.08.2016, na ktorom mal byť splnomocnený zástupca žalobkyne oboznámený aj s ponukou voľných funkcií s miestom vykonávania štátnej služby v Bratislave a taktiež jeho súčasťou nie je ani písomnosť zo dňa 26.08.2016, ktorým žalobkyni mali byť ponúknuté dve voľné funkčné miesta, za účelom jej preradenia. Z administratívneho spisu nevyplývalo, ktoré konkrétne miesta boli voľné nielen ku dňu ponuky dňa 18.08.2016 a 26.08.2016, ale aj ku dňu odvolania žalobkyne z funkcie k 24.11.2016. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s tvrdením, že po časovom sklze 3 mesiace (po ponukách z 18.08.2016 a 26.08.2016) bolo voľné iba jedno miesto (ponúknuté žalobkyni záznamom zo dňa 22.12.2016), čo nebolo z administratívneho spisu preukázané.

35. Z administratívneho spisu žalovaného nie je zrejmé, ktoré miesta boli voľné k 24.11.2016, resp. ani z napadnutého rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, dokedy boli miesta ponúknuté žalobkyni dňa 18.08.2016 a 26.08.2016 voľné, aby bolo jasné, že iba uvedené jedno miesto, ponúknuté žalobkyni záznamom zo dňa 22.12.2016, zodpovedalo kvalifikácii, zdravotnému stavu, praxi a platovým pomerom žalobkyne a bolo voľné ku dňu jej odvolania z funkcie. Na základe uvedeného sa potom skutočne tvrdenie žalovaného o ponuke dvoch voľných funkcií v mesiaci august (dňa 18.08.2016 a 26.08.2016) javí ako účelové, a to aj vzhľadom na fakt, že nielen na pojednávaní pred krajským súdom zástupkyňa žalovaného uviedla, že v čase podania odvolania žalobkyňou (13.02.2017) iné voľné a vhodné miesta neboli, ale aj žalovaný v kasačnej sťažnosti uviedol, že služobný úrad ponúkol žalobkyni voľne funkčné miesto.

36. Z odôvodnenia rozhodnutia o zaradení žalobkyne mimo činnnej štátnej služby musí byť zrejmé nielen formálne splnenie podmienok na vydanie takéhoto rozhodnutia, ale aj to, že žalobkyni bolo ponúknuté miesto (miesta) voľné ku dňu jej odvolania a zodpovedajúce jej kvalifikácii, praxi, odboru, zdravotnému stavu, doterajšiemu platovému zaradeniu a pod. Proces ponuky musí byť reálny, odzrkadľujúci objektívne zistený stav, čo neznamená formálnu ponuku jedného voľného miesta, ktoré bolo ponúknuté, avšak bez preukázania existencie všetkých voľných miest ku dňu odvolania žalobkyne. V konaní prvostupňového orgánu popísanom v odôvodnení jeho rozhodnutia však kasačný súd vzhliadol iba formálny postup, bez naplnenia materiálnej stránky veci, ktorej zohľadnenie je pri rozhodovaní administratívnych orgánov podstatné. Z uvedeného vyplýva, že odmietnutie ponúknutých miest vo vzťahu k napadnutému a prvostupňovému rozhodnutiu by mohlo nastať účinne len ak by bolo preukázané, že prvostupňový orgán pred vydaním rozhodnutia ponúkol žalobkyni skutočne všetky relevantné voľné funkčné miesta. Preto nesúhlas žalobkyne musí nadväzovať na uvedený postup, ktorý z administratívneho spisu nebol preukázaný.

37. Pokiaľ sťažovateľ uviedol že § 52 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/2001 Z. z. nevyžaduje, aby boli príslušníkovi ponúknuté všetky voľné funkcie v zbore, s tým Najvyšší súd Slovenskej republiky súhlasí v tom smere, že ponúknuté nemusia byť úplne všetky, ale všetky tie, ktoré zodpovedajú kvalifikácii, praxi, zdravotnému stavu daného príslušníka, zároveň aj približujúce sa platovému zaradeniu a zohľadňujúce jej odbornosť. V súvislosti s uvedeným kasačný súd zhodne so správnym súdom

poukazuje na právne závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutiach konkretizovaných v ods. 55 napadnutého rozsudku, z ktorých vyplýva, že z napadnutých administratívnych rozhodnutí musí byť zrejmé, aké miesta - funkcie boli voľné a súčasne bolo potrebné posúdiť, či žalobkyňa spĺňa predpoklady na príslušnú voľnú funkciu.

38. Najvyšší súd Slovenskej republiky nesúhlasí s tvrdením sťažovateľa, že rozhodnutie krajského súdu je zmätočné, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považuje za zrozumiteľné, s jasne vyjadreným právnym záverom, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav veci na jej riadne posúdenie, keď nepreukázal, že konajúci správny orgán žalobkyňu informoval o všetkých voľných miestach v zbore po tom, ako bola účinne odvolaná z funkcie nadriadeného dňa 24.11.2016, preto právny záver krajského súdu o potrebe zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie považuje za správne. K dôvodu zmätočnosti napadnutého rozsudku konštatovaného žalovaným, keď krajský súd dospel k záveru, že nebol dostatočne zistený skutkový stav veci, ale zrušil iba druhostupňové rozhodnutie, kasačný súd uvádza, že v ďalšom postupe bude povinnosťou žalovaného vysporiadať sa s právnym názorom správneho súdu obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozsudku a tam uvedené nedostatky zohľadniť pri opätovnom rozhodovaní o odvolaní žalobkyne podanom proti prvostupňovému rozhodnutiu.

39. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorej riešenie by zostalo na kasačnom súde, preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky ako bezpredmetné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

40. O náhrade trov kasačného konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný v kasačnom konaní úspech nemal, preto mu právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobkyni priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, pričom o výške náhrady trov rozhodne po právoplatnosti rozsudku krajský súd samostatným uznesením.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.